

290 БОГ ДАВАВ НА ЗЕМЛЮ ДОЩ

Как и в прошлые года

Слова і музика В. Перебиковского

Sostenuto [Стримано]

Fm *mp* Bm C7 Fm A

S.

A.

1. Бог да-вав на зем-лю дощ, як у всі ро-ки, сон-цем і во-
жнив по-ра, у-ро-жай до-зрів, ждуть працівни-
ду-жо-сті я не ро-зу-мів, що, не від-гук-
сер-ця Бог ніж-но до-торк-нувся, Словом Прав-ди

Bm E A F7 *mf*

ло-го-ю пе-стив ко-лос-ки. Спо-гля-дав я
ків по-ля з ран-ньо-ї зо-рі. Я в ду-ші сво-
нув-шись вми-ть, за-піз-ни-лись міг. Щи-рих, доб-ро-
со-вість Він про-бу-див мо-ю,- ки-нув я всі

Bm E A Fm *mp*

бай-ду-же, з хо-ло-дом в ду-ші, як ко-лос-ся
їй по-чув го-лос із не-бес: "Йди на труд свя-
со-віс-них візь-ме Бог на труд, хто у-се жит-
лі-но-щі, в по-ле по-спі-шив і се-бе на

Bm C7 Fm *Приспів* E A Bm Fm C7 *p*

S.

A.

T.

B.

ві-тер гнув низь-ко до зем-лі.
-тий ско-ріш, ни-ва жде те-бе". 1-3. Не за-піз-ни-сь, спі-ши на
-тя сво-є при-свя-тив Йо-му.
Бо-жий труд ра-до при-свя-тив. 4. І ві-рю: ска-же Бог ме-

Fm Bm⁶ Fm C 1-3 Fm *tr*
 труд - Бог же те_ бе, і ни_ ви ждуть.
 -ні: "Мій ра_ бе, в ра_ дість у_ ві_
 2. Ось на_ ста_ ла
 3. У сво_ їй бай_
 4. Та до мо_ го
 йди!"
 Дру_ же мій, сьо_ го_ дні за_ кли_ ка_ є Бог, твій Бог,
tr
 Bm D^b H Csus C⁷ Fm E
 стань ско_ ріш в ря_ ди пра_ ців_ ни_ ків Йо_ го. І ска_ же
 A Bm Fm C⁷ Fm Bm⁶ Fm C Fm
 Бог ко_ лись то_ бі: "Мій ра_ бе, в ра_ дість у_ ві_ йди!"